

даде сигналъ за атака. Ротитѣ се вдигнаха и опитаха да настѣпятъ, но отъ силния огънь на противника пакъ бѣха покосени и приковани на мѣстата си. Въ 23 часа огънятъ стихна и ротитѣ ношуваха на заетитѣ мѣста.

2/55-а дружина и този день не пристигна при 4/11-а дружина.

1-а дружина остана на сжщата си позиция, обстрелвана презъ цѣдия день съ силенъ артилерийски огънь.

Въ днешния бой се отличиха: командирѣтъ на 13-а рота поручикъ Стамовъ и подпоручикъ Пантофчиевъ.

Загуби на полка: офицери ранени — поручикъ Стамовъ и подпоручикъ Пантофчиевъ; войници — убити 10, ранени 102, въ неизвестностъ 15, контузенъ 1.

Командирѣтъ на Дринската дивизия усили лѣвия участъкъ съ още 1 взводъ (2 дебанжеви орджия), взетъ отъ дѣсния участъкъ.

Боятъ на 23 августъ Командирѣтъ на 1/3-а бригада презъ нощта срещу 23 заповѣда въ 5 часа частитѣ да продължатъ атаката и да завладѣятъ даденитѣ имъ съ заповѣдта отъ вчера пунктове. Командирѣтъ на полка Скица № 42 заповѣда дружинитѣ въ 5 часа да подновятъ атаката и да завладѣятъ даденитѣ имъ обекти.

Сутринята имаше гъста мъгла. Точно въ 5 часа ротитѣ отъ 2-а дружина (5-а, 6-а, 7-а, 8-а, 10-а и 15-а), подъ прикритието на мъглата, настѣпиха къмъ Скалистата височина и стигнаха на 100 крачки отъ телената мрежа на врага. Къмъ обѣди мъглата се вдигна и противникѣтъ съсредоточи отъ всички страни ураганенъ огънь по тѣхъ. Войницитѣ залѣгахъ и, обстрелвани отъ всички страни, не бѣха въ състояние не да настѣпятъ, но и да се задържатъ на достигнатитѣ мѣста. Подъ прикритието на огъня отъ 10-а, 15-а и 11-а и картечната роти едва успѣха да се оттеглятъ на старитѣ си мѣста. При това настѣпление 11-а рота остана на старата си позиция и поддържаше съ огънь атакуващитѣ роти.

4-а дружина (12-а, 13-а и 14-а роти) по заповѣдъ на командира на полка бѣ се оттеглила въ гората на около 1000 крачки и се устройваше, обстрелвана презъ всичкото време все така яростно отъ неприятелската артилерия. Ако и да бѣха много пострадали, въ изпълнение заповѣдта, ротитѣ настѣпиха, обаче веднага, щомъ се показаха отъ гората, бѣха засипани съ страшенъ огънь и приковани на мѣсто.

2/55-а дружина и този день не се яви. За командира на полка стана ясно, че майоръ Петковъ не върши това на своя глава.

1-а дружина, подчинена и този день на командира на бригадата, заемаше позиция на линията отъ Острата чука до вливането въ р. Бродъ на притока ѝ срещу Каменистата чука. Къмъ 12 часа отъ Седлото и отъ Папалазо неприятелски разузнавателни части се насочиха срещу дружината, но бѣха отбити съ огънь.

56-и полкъ, който настѣпи къмъ Джемаатъ Ери, отъ силния неприятелски огънь бѣ принуденъ да се върне на по-раншнитѣ си позиции.

Командирѣтъ на 2-а дружина въ донесенията си се оплакваше, че нашата артилерия биела нашитѣ роти, което се отразявало зле върху духа на войницитѣ. Това не бѣха попадения